

عنوان مقاله:

راهکار های پیشنهادی جهت برقراری ارتباط کودک نابینا با محیط پیش دبستانی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی دستاوردهای اخیر در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

مریم حاجی ولیبی - کارشناس ارشد معماری داخلی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تهران، استان تهران، شهر تهران

عیسی حجت - استاد تمام، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تهران، استان تهران، شهر تهران

محمد فرضیان - استاد یار، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تهران، استان تهران، شهر تهران

خلاصه مقاله:

برخی از مشکلات نابینایان در نوجوانی و بزرگسالی ناشی از فقدان تعلیم و تربیت صحیح و به موقع دوران کودکی است. بدین لحاظ آموزش های پیش دبستانی برای این گروه از کودکان حایز اهمیت فراوانی است. از همین رو مراکزی جهت تعلیم و تربیت کودکان نابینا در سنین قبل از دبستان در کشورهای مختلف دنیا تاسیس شده است که البته کشور ما نیز از این امر مستثنی نیست. اما متأسفانه فضاهای اختصاص داده شده به این مراکز (پیش دبستانی کودکان با معلولیت بینایی) از ظرفیت و کیفیت لازم برای پاسخ گویی به نیاز های آموزشی این کودکان برخوردار نبوده و محیطی دلسرد کننده دارند. این تحقیق به دنبال پاسخ گویی به این سوال است که چگونه می توان به کمک معماری بر کیفیت آموزشی فضای پیش دبستانی کودکان نابینا افزود. در این مطالعه با رویکردی کیفی، از تکنیک مطالعه کتابخانه ای و همچنین مشاهده دو پیش دبستانی شهید محبی و نرجس و مصاحبه با مربیان جهت جمع آوری اطلاعات لازم، بهره گرفته شده است. طبق نتایج حاصل از این مطالعات، مشخص می شود که با به کارگیری محرک های قابل ادراک توسط کودک نابینا و توجه به نیازهای آموزشی او می توان فضا را به گونه ای طراحی کرد که علاوه بر تامین نیاز های اولیه کودک مانند امنیت و آرامش، نیازهای آموزشی او را نیز برآورده کرد.

کلمات کلیدی:

نابینایی، کم بینا، کودک، آموزش، ارتباط، امنیت، نظم محیط، پیش دبستانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/719322>

